

[Grønning.]

over en vis Grænse. At det skulde være forsvareligt i dette Tilfælde, vil jeg ikke benægte, for der er ikke Tvivl om, at den Mand, som paa dette Omraade faar sine Forhold bragt i Orden, vil faa tilført saadanne Værdier, at det skulde blive lettere for ham at svare de dermed forbundne Omkostninger, ligesom man ogsaa maa sige, at der i selve Foranstaltningen ligger en Værdi.

Hvad § 7 angaar, maa efter min Mening en anden Institution end Raastofkommissionen have medvirket til dens Udformning. Hvem denne Institution er, kan enhver tænke sig til. Jeg synes, det er ganske upaakrævet, naar det som her drejer sig om relativt smaa Arbejder, at stille særlige Krav om, hvem der skal udføre disse Arbejder. Ikke blot naar det drejer sig om mindre Landbrugere — og det kan det jo komme til efter denne Paragraf —, men ogsaa naar det drejer sig om andre, vilde det efter min Mening ikke have været nogen Skade til, om de kunde have udført det paagældende Arbejde ved egen Hjælp eller ved Hjælp af en lokal Haandværker og i øvrigt Gaardens Arbejdskraft. Men Ministeren stiller altsaa Forslag om, at naar det drejer sig om Arbejder, der andrager over 800 Kr., skal der antages Arbejdere, som er arbejdsløse, og som oppebærer Understøttelse af Arbejdsløshedskasser eller af det offentlige. Det er den samme Bestemmelse, som er indført i Grundforbedringsloven, men jeg synes, man skulde have sparet den i dette Tilfælde.

Jeg kan, som sagt, tilsige mit Partis Medvirken til i et Udvalg at faa det bedst mulige ud af det foreliggende Lovforslag. Jeg skal slutte med den Bemærkning, at naar vi her i Rigsdagen Gang paa Gang stilles over for Lovforslag af denne Art, som illustrerer Landbrugets vanskelige økonomiske Stilling, saa rejser det Spørgsmaal sig for mig — og jeg tror for mange af mine Partifæller —, om det ikke vilde have været lykkeligere for Landbruget og for Landet, om den Skattepolitik, der har været ført over for Landbruget, havde levnet det saadanne Reserver, at det selv havde været i Stand til at gennemføre de paagældende Foranstaltninger. Jeg tror, det vilde have været lykkeligere, og jeg tror, at det, der maa tilstræbes i Fremtiden, netop er en saadan Udvikling, at Landbruget kan selv og ikke maa gaa til Staten, hver Gang et eller andet af denne Art skal foretages.

Rasmussen (Gylling): Grundlaget for det foreliggende Lovforslag er Raastofkommissionens Arbejde og dens Udtalelser

om Ønskeligheden af et Forslag som det foreliggende. Jeg tror, det er rigtigt, at store Værdier gaar til Spilde, som Forholdene er nu, og det er derfor et fornødtigt Formaals, man sigter imod; en Ombygning og Nybygning af Aglebeholdere vil sikkert give et godt økonomisk Resultat.

§ 1 omtaler Størrelsen af Statens Udlaan til dette Formaals og fastsætter Laanebeløbet til 10 Mill. Kr., hvad der maa siges at være et antageligt Beløb. Jeg tror ogsaa, det er rigtigt, at der ikke er fastsat nogen Tidsbestemmelse med Hensyn til Arbejdets Udførelse.

§ 2 bestemmer, at Ejeren selv maa afholde 10 pCt. af Udgifterne til Arbejdet, hvad der er en Slags Hensyntagen til Pant haverne, der vel ogsaa er rimelig. Der er for øvrigt ikke Tale om, at Ejeren skal tilskyde et bestemt kontant Beløb; det Beløb, der er Tale om, kan udmærket ydes i Form af personligt Arbejde eller Arbejde af faste Folk i Bedriften.

§ 4 omtaler Tilsynet med Anlægget, som skal foretages af de lokale Grundforbedringsudvalg, og dette er en fornødtig og praktisk Ordning. Jeg finder det ogsaa naturligt, at der for dette Forslag gælder den samme Regel som for Grundforbedringslove og tilsvarende Love: at de Laan, der ydes til disse Formaals, gaar forud for de øvrige Prioriteter i Ejendommen, idet man maa forudsætte, at de paagældende Foranstaltninger betyder en Forbedring af Ejendommen baade brugsmæssigt og handelsmæssigt. Jeg finder ikke, der er nogen Grund til at gøre Brud paa den Linie, der hidtil er fulgt for de Lovforslag, der tangerer disse Forhold, saa meget mindre, som det i Praksis har vist sig, at Foranstaltningerne har overordentlig stor Betydning og har svaret til den Hensigt, man har haft med dem.

Den Paragraf, som jeg forstaaer har vakt mest Betænkelighed, er § 7, der indeholder en Bestemmelse om, at saadanne Arbejder indtil en Værdi af 800 Kr. kan udføres af vedkommende Jordbruger selv, men for større Arbejders Vedkommende bestemmes det — i Lighed med tidligere Love —, at der saa vidt muligt bør antages Arbejdere, der er arbejdsløse og fortrinsvis Familieforsørgere. Jeg tror ikke, de tilsvarende Bestemmelser i tidligere Love er blevet misbrugt, og jeg agter derfor ikke at protestere imod denne Bestemmelse.

Jeg har en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Grønning, der talte om sine 30 Aars Erfaring, saa at man fik det Indtryk, at han har været langt forud for sin Tid og ogsaa forud for den Raastofkom-